

ԻՐԿՈՒՆԻՆ ՆԵՏ

(3 + 4 + 3)

Իրկունն է՝ մեղրի ցովեր կը ցանէ.
Ծառերէ կը կախուի բոց՝ բիւրեղէ,
Ու ոսկին, զըմրուխտ ժըպիտը լոյսին...

Դոյներու պարտէզ ուրախ՝ իմ հոգին:

Ու ծըփուն վինը հովուն, իրերուն,
Սարսրուն հոգին տափուկ ձայներուն,
Ծիծաղին բոժը կապոյտ հասակին՝

Մըսերիմ՝ երգեր՝ հըրհուանք իմ սրտին:

Բոյրերու իրկունն ինչպէս երգեհոն,
Իդան աղու ծաղիկներու *կեանք* հոն.
Ու պոյս պոյս ներշնչումով մը հեծին

Ըսես քէ տակաւ կ'անցնիմ սարսուղին:

Ու այսպէս, խառնաւ, բուրեան, երգ մ'ինչպէս,
Սրտի պէս կը հասնի Պահը անտես...
Ու հոգիս իրերուն մէջ կը հալի...

— Օ, իրկո՛ւն, եղար ինծի բոյր հոգի...:

Հոկտեմբեր 1942

ՅՍ.ԻՍ.Կ

